

# WHAT NOBODY SAW

FERDINANDO FREGA

FERDINANDO FREGA

# KİMSENİN GÖRMEDİĞİ

*The Art of Attraction · 03*

Çoğu zaman kadınlardır, yanlarından bir çift — yaşı ne olursa olsun — geçtiğinde onu uyumsuz ilan edenler; ve bir sonraki yorum hep aynıdır: az önce geçen şu ikisini gördün mü? Kız ne kadar çirkin — o yakışıklıyı nasıl kapmış olabilir?

Şüphe ve merak onları kemirir, çünkü nitelikler hiçbir zaman göz önünde değildir ve nicelikler hiçbir zaman beyan edilmez — tıpkı polis arabalarının eşlik ettiği bir zırlı araç gibi: kimse ne taşıdığını asla bilmez.

Biraz benim yazdıklarım gibi. Hahahahahah.

İnsanları tanıma biçimim tam da bu fikrin üzerine kuruldu. O kadar ki bir akşam, kasabadaki bir binanın on ikinci katında, dans partisi verilen terasta, uzun boylu, iri yapılı, terli bir kız yanıma geldi ve benden ağır bir dans istedi.

Etrafımdaki çocuklar izliyordu — ben onlardan daha iyi olduğum için değil, nasıl tepki vereceğimi görmek için, çünkü neredeyse hepsi onu çoktan geri çevirmişti. Bunu bilmiyordum.

Dans sırasında sohbet başlayınca nefesi pek iyi değildi ama fark etmemiş gibi yaptım. Bütün akşam birlikte dans ettik ve ben dinledim. Sonra onu eve bırakmamı istedi; motosikletten korkuyordu, bu yüzden onu memnun etmek için iki kilometre yürüdüm.

Yanağımdan öptü ve ertesi gün görüşeceğimizi söyledi, ama ayrılmadan önce tek bir yaklaşımda bile bulunmamamı takdir ettiğini söyledi.

Motosiklete dönmek için iki kilometreyi geri yürüdüm; akşam — ve o terastaki diğer kızlar — hâlâ aklımdan geçiyordu, ve bir şekilde vardım.

Arkadaşlarım beni bekliyordu; nasıl geçtiğini öğrenmek istiyorlardı. Kendimden bahsetmeyi hiç sevmediğimi bildiklerinden sadece şunu söyledim: iyi bir kız.

Peki kim olduğunu biliyor musun? Hayır.

Güney İtalya'nın en büyük mühendislik tesisinin müdürünün kızı. Parası bol.

Ee?

Şaşkına döndüler. Motosiklete binip eve gittim.

Beş gün sonra kasabadaki bir kafede tesadüfen ona rastladım ama farklıydı, değişmişti.

Neden onu aramadığımı sordu — ne de olsa nerede oturduğunu biliyordum ve artık onun ve babasının kim olduğunu mutlaka öğrenmiş olmalıydım.

Gülümsedim ve dedim ki: peki sen benim kim olduğumu biliyor musun?

Durdu, gözleri kocaman açılmış, çarpılmış hâlde, incecik bir sesle cevap verdi: kimsin?

Partide seninle dans eden ve sonra seni eve kadar yürüyerek bırakan çocuk, o kadar.

Bugün, kırk beş yıl sonra, hâlâ arkadaşız. Evlendi ve şimdiden büyükanne; birbirimizi arıyor, selamlaşıyoruz, ve bunca zamandan sonra benim anlatımı okudu ve kim olduğumu keşfetti.

Var olmasını beklemediğin biri, ama dünyadaki her kadını dans ettiren.

*Ferdinando*